

ALS NOSTRES AMICS

D'uns mesos ençà el Butlletí d'Esquerra Republicana de Catalunya no ha aparegut. I avui, al començament d'any nou, reprenem altra vegada la publicació d'aquest modest organ d'expressió per a fer sentir la nostra veu i per a fer comprendre que malgrat totes les dificultats, els que romanem fidels als ideals d'Esquerra Republicana de Catalunya no abandonem ni la tasca ni l'esperança.

Hem de dir, en honor a la veritat, que això no es tant fàcil com sembla. Si bé la bona voluntat existeix, si el desig de la major part dels nostres amics es que no s'abandoni cap de les posicions i dels principis que anem aguantant d'ençà de fa tants anys, pocs són els que es donen compte que les coses no s'arreglen pas amb bones paraules ni amb bons desitjos.

Durant una colla d'anys, la Departamental del Sena ha anat aguantant ferm i demostrant arreu que Esquerra Republicana de Catalunya era un Partit viu i desitjos d'anar endavant en la lluita per la llibertat de la nostra terra i pel benestar dels catalans. Altres Departamentals han fet, n'estem segurs, una tasca semblant, però la major part d'aquests esforços han estat fets en ordre dispers, cada un del seu costat, sense una relació prou forta per a fer possible de considerar el conjunt de Departamentals com a expressió total del Partit.

Això però no pot continuar així. I ens felicitem que els organismes superiors del nostre Partit ho hagin compres i hagin pres les disposicions oportunes per a fer roviure l'Esquerra en tant que Partit coordinat i no en tant que unitats disperses. Serà això possible? Nosaltres bé ho esperem i pensem que amb la bona voluntat de tots els militants i organismes arribarem a trobar les normes pràctiques que ens permetin una actuació veritat eficaç i duradera.

Hem de dir però que la solució trobada no ens satisfà totalment. Nosaltres preferim que ben aviat es pugui convocar un Congrés del Partit a França on es parli de tots els problemes posats al nostre Partit, es determini, en el possible, la línia exacta a seguir, i s'elegeixi, com es fou en el memorable Congrés de Toulouse, el Consell Directiu encarregat de portar a terme, a França, les decisions del Congrés. Creiem, a més, que un Partit per a ésser eficaç ha de tenir un mínim de centralització en el que fa referència a la direcció i que això cal anar-ho a buscar en una discussió ampla i clara en la qual cada delegat exposi les avantatges del que ell prefereix i es doni compte, a l'ensens, dels inconvenients que això comporta.

No obstant, nosaltres acceptem amb tot entusiasme, les decisions preses pel Consell Directiu a França i considerem que l'ampliació feta del Consell Directiu ho ha estat amb el desig de reforçar en el màxim l'agrupament de voluntats actives que possibilitin, més tard, un recobriment total de l'estructura del nostre Partit, cosa que gairebé havien arribat a perdre.

Es d'aquesta manera que refarem l'Esquerra i li donarem aquell visatge de lluita per Catalunya i per l'aveng social que fou la pedra fonamental de la seva creació i ha d'ésser l'espero que ens porti a la victòria i al recobriment de la Patria.

HOMENATGE AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Assabentat el Consell Departamental del Sena que el Parlament de Catalunya havia elegit el senyor Josep Tarradellas com a President de la Generalitat, va prendre l'acord de demanar-li si acceptaria d'assistir a un sopar intim que en homenatge al nou President de la Generalitat, organitzaria la nostra Departamental.

L'acte tingué lloc en els locals del restaurant "Aux Armes de la Ville" de Paris. Una cinquantena de començals es trobaren al voltant del President Tarradellas per a testimoniar-li el seu afecte i amistat.

Marcis Sunyer, President departamental va oferir l'homenatge. En breus paraules va significar l'interès de l'acte i després d'agraïr la presència dels Presidents del Govern de la República i del d'Euzkadi, va assegurar al President Tarradellas de la col.laboració entusiasta del Consell Departamental.

Manuel Farré, vice-secretari dona compte de les adhesions rebudes entre les quals cità, com a exemple, 'les del President de la República Espanyola, Diego Martinez Barrio, del President de les Corts, Ramon Nogues i Biset, de l'ex Cap del Govern republicà, Radolfo Llopió, del Ministre Julio Just, etc.

El President d'Euzkadi, José Antonio de Aguirre, exaltà el rol de la unitat basco-catalana per a la reconquesta de la llibertat peninsular i digué que els catalans podien estar segurs que mai no els mancaria la presència dels bascos en la lluita per la llibertat i la democràcia.

El President del Govern de la República, Felix Gordon Ordas, remarcà les entrevistes que ja havien tingut lloc entre els tres Presidents - el del Govern, el de Catalunya i el d'Euzkadi - a l'efecte d'elaborar un pla d'acció comuna destinat a fer viva la presència de les Institucions a l'interior i a l'exterior del territori i llençà una crida per a la incorporació a aquesta tasca de tots aquells que tenen com a objectiu principal la reconquesta de la República i la instauració de la llibertat a Espanya.

Finalment; el President de la Generalitat de Catalunya, Josep Tarradellas, després d'haver agrait les demostracions de simpatia i d'afecte dels membres del Consell Departamental de l'Esquerra, així com les paraules d'alta elevació patriòtica dels Presidents Gordon Ordas i Aguirre, recordà que Catalunya havia tingut tres Presidents excepcionals: Prat de la Riba, Macià i Companys i un President que en els moments més imprevisibles de la vida del nostre poble havia demostrat el que representa ocupar la Presidència de la Generalitat. El sacrifici del President Josep Irla, digué, es un exemple que els catalans no haurem d'oblidar mai.

Devant les dificultats actuals, acabà dient, hem de fer tots els nostres possibles per a promoure aquesta unitat catalana profunda que en els moments més difícils ha sorgit i que ha de permetre la represa de les nostres activitats i ha d'esser penyora de triomf.

Entre els nombrosos assistents ens plagué remarcar la presència dels senyors Manuel de Irujo, J. Ballester Gonalbo, J. Maldonado, ex-ministres, Antoni Xirau, ex-Conseller de la Generalitat, Joan Sauret, Secretari General de l'Esquerra, J. de Leizaola, Conseller del Govern Basc, Josep Sans, Oficial Major de les Corts de la República, Andreu Cortines, Director del Servei d'Informacions de la Generalitat, Lluís Gausachs, secretari del President, etc.

UNA ENTREVISTA AMB L'EX-CONSELLER ANTONI XIRAU

Acceptant l'invitació feta pel Consell Departamental, el nostre amic Antoni Xirau, ex-Conseller de la Generalitat i Diputat al Parlament de Catalunya, va assistir darrerament a una reunió del Consell Departamental a l'efecte d'examinar conjuntament els darrers aconteixements polítics en el que fa referència a la política catalana i la seva irradiació en l'acció general.

Dospres d'unes paraules de benvinguda del President departamental, Narcís Sunyer, el diputat Xirau examinà a fons la situació que s'havia produït com a conseqüència de la dimissió del President Josep Irla. Explicà als reunits els detalls de funcionament del Parlament català, les decisions preses anys enrera per a fer possible l'actuació del Parlament o almenys de la seva Diputació Permanent així com les dificultats que ho havien impedit.

Dospres de felicitar-se del fet d'haver pogut reunir, almenys una vegada, el Parlament de Catalunya i de que aquest hagués elegit President de la Generalitat al Sr. Josep Tarradellas, el diputat Xirau acabà dient que ara més mai els catalans hem de demostrar la nostra maduresa política fent possible que les Institucions funcionin amb el màxim de regularitat, acceptant-ne, naturalment, tots els avantatges i tots els inconvenients.

A continuació Antoni Xirau contestà a les preguntes que li foren fetes pels assistents, en especial Josep Ferrer, Josep Santos, Narcís Sunyer i Josep Sans, sobre diferents aspectes del que hauria d'esser una política nacional catalana de cara a l'interior de Catalunya i en relació amb les Institucions Republicanes a l'exili.

REUNIO AMB EL SECRETARI GENERAL D' E. R. de C.

Havent demanat al Secretari General d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joan Sauret, de voler assistir a una reunió del Consell Departamental del Sena, i havent aquest acceptat, els membres de la Departamental tingueren un important canvi d'impressions sobre la situació actual del Partit, les perspectives polítiques i la necessitat d'una actuació intensa en defensa dels ideals del Partit.

Joan Sauret explica les causes que l'havien portat a acceptar el càrrec de Secretari General del Partit, així com la reorganització de que havia estat objecte el Consell Directiu a França. Remarca que solament amb l'esforç de tots podrem arribar a obtenir la solució dels nostres problemes i que avui dia no es tracta de voler fer un Partit que compti amb milers i milers de militants, sino a voler reagrupar els quadres de l'Esquerra escampats per França o arreu del món i veure si d'aquesta manera hi ha ocasió de fer sentir la presència catalana amb més intensitat que temps enrera.

A preguntes de Manuel Farre, Narcís Sunyer, Josep Sans, Josep Ferrer, Amadeu Andreu i Josep Santos, l'amic Sauret respongué dient que tots els projectes i tots els plans estan condicionats al fet que els nostres amics responguin afirmativament a la crida del Partit i que vulguin acceptar el sacrifici d'ajudar-lo econòmicament a tirar endavant.

NOTA DEL CONSELL DIRECTIU A FRANÇA

Despres de consultats els parers dels membres del Consell Directiu a França, ha estat decidit el següent :

1.- Agrair al senyor Josep Tarradellas els termes emotius amb què s'ha adreçat a Joan Sauret, Secretari General d'E.R. de C., per a ésser comunicats als nostres organismes i militants amb motiu del seu cessi en les funcions de Secretari General del Partit, i felicitar-lo ensems per haver estat honorat amb la Presidència de la Generalitat de Catalunya pel nostre Parlament. Es reitera la fidelitat del C.D. a França a les Institucions catalanes a les quals no els mancarà mai la seva fidelitat i col.laboracio.

2.- Es declara la satisfaccio que han produït a aquest Consell les normes suara establertes pel Consell Executiu i el Directori del Partit amb les quals se'l dota d'una major autonomia que li permetrà un'eficag agrupament dels militants de França i un millor desenvolupament de l'accio nacionalista i antifranquista.

3.- S'acorda concretar el més aviat possible un pla de reestructurament del C.D. a França i dels organismes que en depenen, i a tal efecte s'autoritza Joan Garcia Castellet a continuar les consultes prop d'aquests darrers per tal de conciliar els drets de tots.

4.- En virtut de les facultats a les quals s'ha fet esment, es designen per obrir les vacants actuals del Consell Directiu a França : Miquel Guinart (Hérault), Joaquim Dardallo (Aveyron), Emili Serra (Tarn i Garona) i Josep Sans (Sena). Joan Sauret hi figurarà per rao del que disposen les normes vigents, en tant que Secretari General del Partit. Fent us de les atribucions establertes en l'article 10, apartat c) de l'Estructuracio del Partit, les J.E.R.E.C. designen a Josep Santos per a representar aquestes en el Consell Directiu a França.

5.- Es designa Miquel Galceran com a Tresorer del Secretariat Permanent del C.D. a França i, per tant, cal adreçar al seu nom (11 place des Carmes, Toulouse, Haute Garonne) les cotitzacions i donatius.

6.- Finalment, es fa palès a Joan Sauret el fervent desig de prestar-li la més complerta col.laboracio en les seves funcions de Secretari General del Partit.

Perpinyà, octubre del 1954.

Militant d'E.R. de C. : Ja has enviat la teva subscripcio al nostre Butlletí ? Ja estas al corrent de les cotitzacions ? Recorda que si volem treballar eficaçment per Catalunya, tots hi hem de contribuir en la mesura de les nostres forces. A J U D A , doncs, el nostre Partit .

COMUNICAT DE LA SECRETARIA GENERAL D' E. R. de C.

El nostre amic Joan SAURET ens envia, perquè el fem conèixer dels nostres militants, el contingut de la lletra que rebé el 26 d'agost del President Tarradellas. Diu així:

Senyor Joan Sauret,
Secretari General d'E.R. de C.

Estimat amic:

Em conèixes prou per a saber com m'és difícil escriuret aquesta carta. Després de prop de disset anys de tenir la responsabilitat de la Secretaria General del nostre Partit, francament t'he de dir que em costa fer-me la idea de no poder intervenir com abans en els problemes, en els neguits i en les lluites que el meu càrrec comportava. Perdona'm, però em fa l'efecte que si t'ho dic em dona més ànim per oblidar el que representa per a mi tot aquest passat. L'única cosa que m'aconsola és que avui tu tens la responsabilitat d'executar els acords del Partit, de vigilar tot procurant que res d'irreparable no es produeixi i de mantenir la disciplina i la seva unitat. Com que estic segur que així mateix ho faràs, aquest convenciment em permetrà enyorar menys el càrrec de Secretari General.

En deixar-lo, doncs, pel fet d'haver tingut l'honor que el Parlament de Catalunya m'elegís President de la Generalitat, et demano que facis conèixer a tots els meus estimats amics d'Esquerra Republicana de Catalunya el meu profund agraïment, que mai no oblidaré, per les proves de confiança i cordial amistat que m'han donat en el transcurs d'aquests disset anys de Secretari General. Llur fe i lleialtat a Catalunya i els nostres ideals han estat i seran sempre per a mi l'espero que no em farà dubtar en cap moment del compliment dels meus deures i d'acceptar les responsabilitats que el meu actual càrrec comporta. I al mateix temps, que tant ells com tu mateix, no oblideu mai que en cap circumstància no deixaré d'ésser l'amic i el company en qui trobareu els mateixos sentiments de fidelitat de sempre.

Amb una forta abraçada per a tots i tu rep al mateix temps l'afecte cordial del teu amic,

Josep TARRADELLAS.

El Secretari General interi, Joan Sauret, ha respost al President amb els següents termes:

Senyor Josep Tarradellas
President de la Generalitat de Catalunya

Estimat amic:

He rebut la teva lletra del 25 d'agost en la que em comuniqueu haver pres possessió de la Presidència de la Generalitat, el qual càrrec t'allunya definitivament de la Secretaria General que venies ocupant des de fa prop de disset anys.

Et felicito per l'honor que t'ha dispensat el Parlament de Catalunya i confio que no et mancaran les col.laboracions necessaries en el transcurs de la lluita contra la Dictadura franquista. Si hi ha, amic Tarradellas, alguna decisió que no requereix la consulta del Partit aquesta és, sense cap mena de dubtes, la de poder cferir la seva més lleial col.laboració i fidelitat a les Institucions. Les quals, no estarà de més recordar-ho, han sobreviscut gràcies a la resolta actitud de l'Esquerra davant d'escomeses els actors de les quals han anat desapareixent a mesura que s'esfumaven de la perspectiva política els termes més grats a la vista.

Certament, cal mantenir la disciplina i la unitat que han fet de la nostra Esquerra una excepció raríssima dintre el conjunt de la política exiliada. Però en aquestes altures, a més de setze anys de la frontera, jo crec que encara és molt més convenient preocupar-nos d'un fenomen que va adquirint cada dia una major gravetat: la indiferència. El nostre Partit ha de mantenir la unitat, però dins de l'esperança, i s'ha de sentir disciplinat pels camins de l'acció. No hem de confondre la unitat amb una llista més o menys llarga de militants, ni la disciplina amb un consentiment indolent. És cert que un vent de descoratjament bufa dins de totes les tendes, però nosaltres no ens hem de prevaldre'n per a justificar el nostre comportament. La nostra dimissió fora inconceivable si recordem que el Partit ha tingut quatre Presidents de la Generalitat, l'hegemonia en tots els Governos d'aquesta, més d'una desena de Ministres, la majoria al Parlament Català i dintre de la Minoria a les Corts, la gairebé totalitat de municipis i, resumint tota aquesta responsabilitat, som el Partit de Macià i de Companys.

Pots estar segur, amic Tarradellas que em faré l'interpret prop de tots els nostres amics de l'emoció que sentis en abandonar la Secretaria General i que aquells t'agraïran sincerament l'afecte amb què els distingeixes.

T'abraça cordialment amic,

Joan SAURET.

=====
En una altra lletra oficial, el President de la Generalitat s'adreça al nostre Secretari General per a fer-li constar el desig de "treballar d'una manera eficient amb Esquerra Republicana de Catalunya i amb les altres forces polítiques i organitzacions obreres, per tal que tots plegats poguem, amb un ample i generós esperit de germanor i de convivència catalana fer possible de veure realitzats ben aviat els nostres ideals". No cal dir que s'ha fet saber, com a resposta, que l'Esquerra continuarà mantenint la seva fidelitat a les Institucions i que no regatejarà la seva cordial col.laboració.

=====
Coneguda oficialment la designació del senyor Josep Tarradellas com a President de la Generalitat de Catalunya, el dia 13 d'agost, Joan Sauret s'adreça als membres del Consell Executiu perquè procedissin a proveir la vacant de la Secretaria General d'Esquerra Republicana de Catalunya. Els Consells Directius de França i de Mèxic han estat consultats, aiximateix, sobre aquesta qüestió.-
=====

VERS L'UNITAT D'ACCIO ANTIFRANQUISTA A PARIS

L'assaig d'unitat accio dels partits polítics antifranquistes que començà a París amb motiu del 14 d'abril continua a marxar endavant. Reunions sovint de delegats dels diferents Comites Departamentals examinen la situació i miren de trobar els punts de coincidència precisos que permetin una acció comuna de totes les forces polítiques de l'emigració republicana.

Un cicle de conferències sobre un tema únic, es a dir, sobre quins són els mitjans més eficaços per a enderrocar el règim franquista i reconquerir la llibertat tenen lloc dues vegades per mes amb una afluència remarcable de militants de tots els partits i organitzacions.

Per a començar aquest cicle tingué lloc un miting de presentació en el transcurs del qual parlaren els representants de les quatre grans tendències de l'emigració.

Després que Arsenio Jimeno, en nom dels Comites Departamentals feu la presentació de l'acte i explicà l'abast d'aquest,

Josep Sans, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, feu una anàlisi de la situació a que ens havia portat l'esperar que les grans potències ens resolguessin el nostre problema i lamentà que en els moments més difícils de la guerra, els amics que tots teníem en terres lluny d'Europa no haguessin constituït un Govern per a prendre part a la guerra mundial i exigir així la caiguda de Franco a l'acabar-se aquella.

Després de recordar la figura meravellosa del President martir, Lluís Companys, considerà que la millor manera de fer la unitat d'acció es considerar que tot quan fan les forces polítiques exilades ho fan en un sentit antifranquista. Enlloc de criticar-nos els uns als altres, digué, fem de manera d'apoiar totes les iniciatives que tendeixen a combatre Franco i el franquisme. Es d'una manera practica que hem de lluitar i no solament amb mitings i amb discursos.

Seguidament Manuel de Irujo, en nom del Partit Nacionalista Basc, exposà la posició dels amics d'Euzkadi. Anàlitzà la situació de resistència passiva que existeix a l'interior i les contradiccions dels mateixos franquistes i acabà fent constar que amb fermesa i amb actuació arribarem a obtenir l'enderrocament de Franco i la reconquesta de la llibertat.

A continuació Rodolfo Llopis, en nom del Partit Socialista Obrer Espanyol analitzà la situació internacional i els canvis en un o altre sentit que es veuen. Feu un paral·lel entre l'actuació del feixisme abans del 1939 i l'acció que avui dia volen tenir certs països mediterranis i posà en guardia les democràcies, en especial França i Anglaterra, contra els intents antidemocràtics dels països que d'una manera o altra apoen a Franco.

Finalment Felix Gordon Ordas, en nom de la "Union Federal de Izquierdas Republicanas" examinà la situació política fent remarcar que mentres i tant no es torni als principis de moral internacional, no podrà haver pau i tranquil·litat al món. Recordà les recomanacions de les Nacions Unides i de

quina manera aquestes havien estat oblidades pels mateixos que les havien oblidat. Despres d'haver fet un examen de la situacio financera del regim espanyol digué que el que hauriem de fer tots els exiliats es buscar el comú denominador de les nostres aspiracions i possibilitar així l'accio que permeti l'enderrocament del regim franquista i la instauracio de la Republica a Espanya.

Una assistencia nombrosissima, la mes important de tots els actes que s'havien celebrat aquests darrers anys a Paris, omplenava la sala d'actes de "Force Ouvrière" i aplaudi llargament els oradors.

* * *

Despres d'aquest acte, Fernando Valera, en nom de "Union Republicana" ha donat una conferencia sobre el tema ja citat en el curs de la qual explica les gestions fetes durant els darrers anys per arribar a trobar una solucio pacifica al problema espanyol, així com les dificultats que ho havien impedit.

* * *

Una altra conferencia corregué a carrec de Wilebaldo Solano, en nom del Partit Obrer d'Unificacio Marxista, el qual examina la situacio de les divisions existents en el camp republicà i llengà una crida a la unitat organica de la C.N.T. i a la incorporacio de totes les forces politiquies o sindicals, democraticues i antifeixistes, a l'accio dels grups de Paris.

* * *

En nom del Partit Nacionalista Basc, Jesus de Leizaola exposa la posizio dels nostres amics bascos. Propugnà per la creacio d'un comité encarregat de portar a terme tota l'accio antifranquista el qual hauria de tenir la plena confiança de les organitzacions que acceptessin la seva creacio.

Als nostres subscriptors.- Les causes principals que el nostre Butlletí no hagi aparegut aquests darrers mesos son les dificultats economicues amb que ens trobem. En efecte, el nostre Butlletí nomes te com a ingresos les subscripcions dels nostres amics. No obstant un gran nombre d'exemplars son enviats als amics i militants que per la seva situacio economica no poden enviar-nos el preu de llur abonament.

Es necessari, doncs, que els nostres militants i amics facin un esforç suplementari i enviïn d'urgencia el preu de la subscripcio i, si possible, un petit donatiu. Amb l'esforç de tots serà facil mantenir el Butlletí. En canvi, si aquest esforç ha d'ésser solament el d'una minoria ens veuríem impossibilitats de continuar la seva publicacio, cosa que no diria massa en favor de la importancia i la cohesio del nostre Partit. Vosaltres, doncs, teniu la paraula. Si voleu que el Butlletí continui, ajudeu-nos !

Elsdinews han d'enviar-se a Josep SANS ARRUFAT - 35 Avenue Foch - Paris XVI - C.C.P. Paris 76 - 82 - 57-

IMPRIMES